

hederne er det umuligt for den anden ægtefælle at få et job, og hun er låst fast på kontanthjælp. De to unge, som har drømme om at blive gift, må så fraskrive sig det, hvis de skal kunne blive boende, hvor de bor. Nej, siger samfundet. Hvis I gifter jer, bryder økonomien sammen, så den drøm bliver jo ikke til noget.

Den anden vej rundt er reglerne om modregning af en ægtefælles indkomst i den andens kontanthjælp en hån mod de berørte mennesker. I løbet af sommeren sidste år kørte der en offentlig debat om, at de ægtepar, hvor begge var på kontanthjælp, var fanget i en fælde. Nu er det ikke Enhedslistens opfattelse, ligesom beskæftigelsesministeren gav udtryk for, at det så bare betyder, at de ikke gider at arbejde, hvis det her forslag bliver gennemført. Men vi mener simpelt hen ikke, det er rimeligt, at det skal være sådan, at man har så lidt ud af det, ved at den ene kommer i arbejde.

De fleste mennesker vil, som fru Line Barfod var inde på, tage et arbejde uanset hvad, men den økonomiske gevinst bliver bare ikke særlig stor, hvis man er gift. Der skal man så lade sig skille for at kunne få noget ud af at arbejde. Og det mener vi heller ikke er rimeligt.

Aftalen om flere i arbejde indeholdt som bekendt nogle justeringer på området. Som udgangspunkt består justeringerne i sociale pisk til ægteparrene på kontanthjælp. Efter 6 måneder på kontanthjælp bliver den ene sat ned på et niveau, som man stort set ikke kan leve af.

I øvrigt er forholdene for ægtepar, hvor den ene er på starthjælp, endnu værre. Men, siger partierne bag »Flere i arbejde«-forliget, til gengæld har vi jo givet kontanthjælpsægteparrene en gulerod til at arbejde. De kan få lov til at beholde hele 28 kr. i timen ved at arbejde. Flot!

Til det er der kun at sige, at forligspartierne ikke har den ringeste interesse i at give kontanthjælpsmodtagerne muligheder for et økonomisk bedre liv. Det forhøjede beskæftigelsesfradrag gælder kun for dem, der kommer på nedsat ydelse, og kan som sådan kun ses som et plaster på såret. Det ændrer ikke ved det grundlæggende princip om modregning: Hvorfor ikke give folk en reel mulighed for hurtigt at komme ud af kontanthjælpsfælden?

Af og til bliver det fremhævet, at modregningen har til formål, at rige menneskers ægtefæller ikke skal misbruge kontanthjælpssystemet. Det var Venstres ordfører bl.a. inde på. Og her siger min logiske sans mig altså, at de her mennesker ikke er alvorligt interesseret i at modtage kon-

tanthjælp med alt, hvad det indebærer af krav om bl.a. aktivering.

Sidst vil jeg lige gennemhulle myten om, at det bedre kan betale sig for et ægtepar med børn at være på kontanthjælp end at være på dagpenge, hvis de er arbejdsløse. Beskæftigelsesministeren har været så venlig at udregne situationen for et ægtepar med tre børn i et svar til hr. Søren Søndergaard. Men desværre kom ministeren til at begå den fejl at medregne et efterlønskонтингент, som jo er en frivillig investering i fremtiden for de dagpengeberettigede.

Reelt har ægteparret på dagpenge 600 kr. mere om måneden end ægteparret på kontanthjælp, og det er der såmænd ingen grund til at få ondt af.

Kl. 18.35

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om lønmodtagernes ret til egne feriepenge m.v.

Af Anders Samuelson (RV) og Marianne Jelved (RV).

(Fremsat 29/11 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det er tankevækkende, at forslagsstillerne efter 9 år med regeringsmagten nu vil lave grundlæggende om på feriestemmet. Det er vel at mærke efter, at man for mindre end 3 år siden